

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 23 JUNI 1907.

N° 38

Foto. Edström, Sthlm.

RUDOLF HENNINGS.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Oty.

RUDOLF HENNINGS.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

En af vårt lands mest framstående jordbrukare är direktör *Rudolf Hennings* på Vallstanäs, som nyligen, efter att sedan 1884 ha tillhört Landbruksakademien och sedan 1894 ha varit föredragande på dess landbruksafdelning, blef hedersledamot af akademien.

Född den 12 december 1841 på Baadesgaard på Låland, aflade H. 1859 studentexamen i Uppsala, utexaminerades 1863 från Ultuna landbruksinstitut, var därpå inspektör vid Nolhaga och sedermera förvaltare å Sätuna.

Vid nyss fyllda trettio år tillträdde H. föreståndareplatsen för Örebro läns landbruksskola och lade i dagen utmärkta läraregenskaper. Under denna tid började hans förmåga tagas i anspråk äfven för kommunens och hushållningssällskapets angelägenheter. 1877 lämnade H. sin lärarebefattning och öfvertog på arrende den i Stockholms län belägna stora fideikommissegendomen Vallstanäs med underlydande. Af Örebro läns hushållningssällskap erhöll H. vid skilsmässan det vitsordet, att han med stort beröm skött länets landbruksskola och bragt skolegendomen i nivå med de bästa sådana i vårt land.

Sitt stora privata jordbruk har H. skött ovanligt väl. Han är — har det från fullt sakkunnigt håll yttrats om honom — hvad man kallar en god landbruksekonom, som förstår att så inrätta sitt jordbruk, att det gifver godt utbyte. Han har härvid visserligen följt med det rationella jordbrukets utveckling, men likväl alltid handlat med stor betänksamhet, i det att han vetat använda de *egna* tillgångarna för att under tryckta jordbruksförhållanden kunna skapa nya förvärfskällor. Sund sparsamhet har H. också alltid iakttagit. Att uppföra onödigt gentila byggnader, inköpa redskap och maskiner, som knappast äro af behöfvad påkallade, o. s. v., ligger fjärran från H:s skaplynn.

Det allmänna har i hög grad lagt beslag på H:s stora duglighet. 1889 blef han ledamot af Stockholms läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott. I flere år var han ordförande i styrelsen för länets landbruksskola, och han sattes snart af hushållningssällskapet till ordförande i länets nötkreaturspremieringsnämnd, enär han bl. a. utmärkt sig som kreatursuppfödare. Med ett ord, inom de allra flesta grenar, som

beröra länets jordbruk och dess binärningar, har H. tagit verksam del.

År 1900 kallades H. till ledamot i den kommitté, som skulle ordna försöksväsendet inom jordbruket, och har sålunda varit med om att fastställa grundprinciperna för den institution, Centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet, som utgör medelpunkten för hela jordbruksförsöksväsendet. H. invaldes sedermera af Landbruksakademien i styrelsen för denna centralanstalt.

I Landbruksakademien har H. ständigt varit lifligt verksam, bl. a. beträffande tillkomsten af profningsanstalt för redskap och maskiner och de s. k. lokala fältgödslingsförsöken. I ordnandet af akademiens museum, innan det flyttades till Experimentalfältet, tog H. äfven stor del.

På mosskulturens område har H. likaledes inlagt stor förtjänst, så till vida att han, som i flere år var administrator för de stora, under aktiebolaget *Martebo* myr lydande egendomarne å Gotland, genast insåg och förfäktade den satsen, att icke ens de stora humusrika myrmarkerna å Gotland kunde drifvas, med hopp om ekonomisk framgång, utan kreaturrskötsel.

De allmänna svenska landbruksmötenas historia sammanhänger intimt med H:s namn. Alltsedan 1876 har han deltagit i dem. Vid det 16:de af dessa möten, hvilket hölls i Stockholm 1886, var H. vice ordförande i redskapsprofningnämnden, ordinarie ordförande i samma nämnd vid landbruksmötena 1891 i Göteborg och 1896 i Malmö samt resp. vice och ordinarie ordförande i jurygrupperna för redskap vid samma möten. Vid de båda senaste landbruksmötena, i Gäfle 1901 och i Norrköping 1906, var H. adjungerad ledamot af bestyrelserna och hade särskildt i uppdrag att förestå och leda djuruppvisningarna. Dessa voro också de bästa i sitt slag, som någonsin förekommit i vårt land.

En person som H. hade naturligtvis för länge sedan gjort sitt inträde i riksförsamlingen, om han blott omfattat de protektionistiska åsikter, som äro rådande i hans län. Men H. är — egendomligt nog för en svensk stor jordbrukare — frihandlare och har därför icke tagit officiell del i det politiska lifvet.

EVA.

FÖR HVAR 8 DAG AF FRIDA ÅSLUND.

Den första gången jag liksom såg henne och sedan mindes henne var uppe på ett bärg i Lappland en natt. Jag hade känt henne sedan flera år förut, men ej liksom *sett* henne förr.

Eva hette hon.

Vi var ett stort sällskap samladt för att se en total solförmörkelse, som skulle inträffa vid tvåtiden pånatten. Det hade varit ett glam och ett stäm af oss alla, då vi på kvällen gett oss iväg. Det hade varit ett drygt göra att hinna kammen af Naulevaare fast vi var Lapplandsfolk mest allihop — vana vid mödosam färd. Jag minns att jag då någon gång tänkte att hon — Eva — ej tycktes göra sig någon möda vid klättrandet, hon var alltid i spetsen, mjuk och lätt. Hon hade en lös sjömansblus af något grått, mjukt ylle, som kroppen kunde obehindradt böja sig i.

Och hon var ock den första som satte foten dit upp på bärget. Och tätt efter henne kom den unge mannen, ungrästen, som följde henne som skuggan.

Jag ser henne, där hon står, lätt och mjuk och skrattande, uppe på bärgkammen och räcker handen till sista steget åt oss som komma efter. Och hon

står och hjälper alla upp och hon skrattar hela tiden, och blodet lyser varmt rött under kindens solbränna, och de tunga ögonlocken ligga som vanligt ned öfver de brungråstrände ögonen. Men då hon ser att ungrästen står vid hennes sida, då far skrattet och ögonen bli bärgkalla under ögonlocken. Och den bruna, smidiga halsen bär det svartburriga hufvudet så högt och så stolt som vore hon drottning öfver de vida riken som synas ifrån bärget — och ungrästen blir hyit i det kallnande kvällsluset.

Så kom en vind sänd från snöfjällen, som glimmade omkring oss. Den svepte om oss alla, och vi sågo att ungrästen frös.

Men hon Eva blef skrattande glad igen och vi andra glömde snart isvinden som strukit öfver oss.

*

Jag ser henne, då hon beskäftig och munter springer och dukar fram vår kvällsvard på en slät håll. Hon var ju prästruns, "stormors" dotter, och skulle häfda mors anseende.

(Forts. å sid. 597).

GUSTAF FREDRIKSONS AFSKED FRÅN DRAMATISKA TEATERN.

Foto. Jæger. Kliché: Bengt Silfverparre.
GUSTAF FREDRIKSON som friherre Max von Vittinghoff i "Lifvets maskerad" — den roll, hvarmed han tog afsked af Stockholmspubliken.

Fredagen förra veckan sade Gustaf Fredrikson farväl till den scen, som i så många år i honom sett sin

mest celebra kraft. Fyrtiosju år ha gått sedan den unge uppsalastudent, som några månader tidigare inskrifvit sig som extra ordinarie i kammarkollegium och statskontoret, debuterade på Kungl. Teatern. Och ofta hör man nu Fredrikson nämnas som typisk representant för "den gamla skolan" — den, för hvilken den franska salongskomedien stått fadder. Men man har då inte rätt att i ordet "gamla" inlägga bemärkelsen af "förlegadt". Hur frisk och lefvande Fredriksons skådespelarkonst alltjämt är, har han tvärtom under de senaste åren på nytt lagt i dagen genom de roller han skapat i "Ett glas vatten", "Lifoets maskerad" och andra. Ingen har på våra scener bättre förstått att gifva kött och blod åt gallisk anda. Och det är därför som Stockholm, hvilket han nu lämnar för att i Hultmanska sällskapet låta det öfriga Sverige njuta af sin måttfulla konst, alltid kommer att minnas honom som den förnämste resonnör vi ägt.

Konsertsångerskan fru Johanna Maria Ölander, f. Nordblom, fyllde den 23 maj 80 år. Fru Nordblom är dotter till den bekante kvartettkompositören med samma namn och sedan 1886 änka efter kontrollören i tullverket, kompositören P. A. Ölander.

Sedan 1872 är fru Nordblom ledamot af Musikaliska akademien.

Efter porträtt. Kliché: Bengt Silfverparre.
MARIA ÖLANDER.

Foto. Petersen, Gäfle. Kliché: Kem. A.-R. Bengt Silfverparre Sköm. Går.
DANSKA SKOLGOSSAR BESÖKA SVERIGE. Den 11 juni gjorde det Frivillige Danske Drengeforbund ett besök på Laxön vid Alfarleö i sällskap med Kraftiska skolan i Stockholm och dess populära musikkår.

Skokloster, detta berömda slott med dess storartade samlingar som under fideikommissrätt innehafvs af i dagarne i hufvudstaden af lidne öfverstekammarjunkaren greve Nils Claës Brahe, tillfaller nu dennes broder kammarherre greve Magnus Brahe å Rydboholm *

H 8 D's. STILMSFOTO. O. Hallén.

SKOKLOSTERS SLOTT I UPPLAND.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

De furstliga grafvarne i Strängnäs' domkyrkas kor öppnades måndagen den 10 juni i närvaro af bl. a. riksantikvarien Hildebrand.

I Sturesarkofagen fann man en mängd människoben

och förmultnade träbitar. Man tror sig här ha funnit Sten Stures ben. I grafven midt för Sturarnes sarkofag hvila bl. a. Gustaf Vasas dotter Sofia, förmäld

med hertig Magnus af Sachsen-Lauenburg, och pfalzgrefven Johan Adolf d. ä. Båda dessas dyrbara ekkistor voro synnerligt illa medfarna.

I Karl IX:s grafkor, som ej varit öppnadt sedan 1831, hvila utom konungen hans gemål Anna af Pfalz och Kristina af Holsteinsamt Karl X Gustafs fader pfalzgrefven Johan Kasimir o. hans gemål Katarina m. fl.

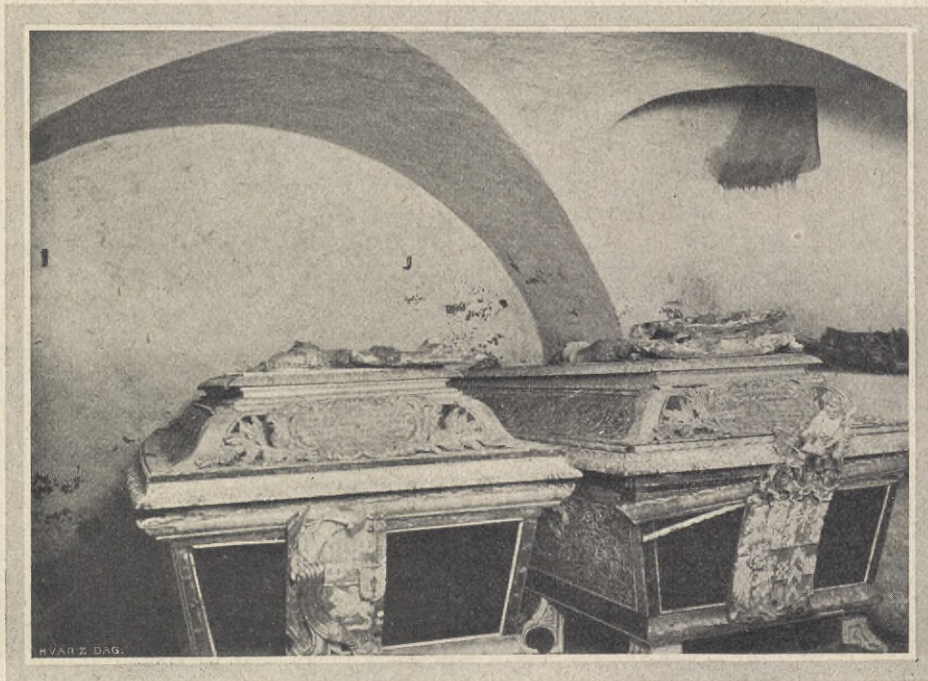

Foto. Thunquist. Strängnäs.

FRÅN FURSTEGRAFVARNE I STRÄNGNÄS. I de å fotografiet synliga kistorna ligga begrafna: (vänstra kistan) Furstinna Elin Elisabet Brahe, död 1689, andra gemål till pfalzgrefven Adolf Johan d. ä. (i högra kistan), äfven död 1689, son till Johan Kasimir och Karl IX:s dotter Katarina.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stlm.—Olg.

Efter fotograf

Klické: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm.—Gbg.

MUSIKPAVILJONGEN, vid Svenska Folkskolans vänners fjärde musikfäst som hölls i sammanhang med den stora fästkonsertern. FRIHERRE B. T. v. WILLEBRAND öppnar fästen.

En stor svensk musik- och kulturfäst hölls den 9 juni i Helsingfors, sedan de tvänne föregående dagarna ägnats åt repetitioner för densamma. Skalden Jacob Tegengren hade till fästen diktat en kantat, som af förf. själf upplästes.

Det är intresset för den svenska kulturens och det

svenska språkets bibehållande och tillväxt i Finland, man har att för tacka tillkomsten af den storartade fästen, som räknade icke mindre än 1,574 aktiva deltagare.

Samtidigt hölls flera andra möten, äfven de ett uttryck för samma sträfvan: att ena Finlands svenskar för den blifvande "kulturkampen" i landet.

(Forts. från sid. 594.)

Och sedan ser jag henne sitta uppflugen som en grå fågel på en låg, tjock tallgren med fötterna i kors och bandskornas brokiga tofsar dinglande. Och hon äter och pratar och skrattar som vi alla göra, och den röda kvällssolen på fjälltoppen lyser i hennes ögon. Och jag ser ungpriästen; han har solen bakom sig, och hans ansikte är fortfarande blekt i skuggan och han äter ej.

Och sedan kvällsvarden är undanstökad samlas alla på den öppnaste platsen för att invänta solens uppgång tätt invid det röda kvällsljuset.

Men då är hon, Eva, borta.

Och en timme efteråt då solen går upp hör vi en jäjklåt, sådan som lappar bruka sjunga — underliga melodier, enformiga, gående. Och vi lyssna alla tysta och ungpriästen står upp och går bortåt.

*

Det är sedan solen gått upp, och alla fåglar sjunga, och klockan är snart två på natten. Ungpriästen och Eva stå midt emot hvarandra bland träden och ofvanför deras hufvuden för en hop talltrastar oväsen. Och nattsolens starka, nyfödda ljus kommer rinnande mellan stammarna till dem.

Och hon Eva stampar med foten, men det hörs ej ty kängskon är mjuk och mossan ger efter. Och hennes ögon äro blanka och bruna och hårda, och blicken står på ungpriästens ansikte och hon ropar:

— Nej — nej — hör ni — jag vill inte ha er — jag gifter mig aldrig — hör ni — jag hatar er män, allihop — — älska er! — ha ha ha!

Hon, Eva, den mjuka grå fågeln är vild. Hvar tar hon sitt sinne ifrån, och hvarifrån komma de flammande ljusen från hennes ögon, och hur kan den röda munnen säga så?

Men ungpriästen han blir lugn och hans ansikte är hårdt och han går och sätter sig på en sten utåt kanten af ett stup.

Men då är det, som det händer. Det, att det blir en underlig skymning, som ingen kan beskrifva, och alla fåglar bli tvärt tysta. Och det mörknar mer och mer, men det är ej vanligt mörker. Det är ett mörker som om solen hölle på att dö, och ångesten kommer på stora mörka vingar farande mellan träden. Och till Eva kom den på samma plats där hon stått och stampat foten åt ungpriästen. Och hon blir stel af ångest och skräck. Skulle det begrafva henne, detta svarta, som tog mot andedräkten — hvarför

kunde hon ej röra sig — hvar var hon — skulle ljuset aldrig komma åter — hvarest var alla människor — var hon ensam på jorden? — — —

Ungrästen sitter på stenen och ser hennes ögon bli galna af skräck. Och han sitter och tänker, att hennes själ är som den rörligaste insjöns vatten, som ändrar utseende om ett moln glider fram. Och han sitter och tänker att hennes förstånds tråd är så skör och att den spänns så ofta. Och han sitter och fråssar i tanken på hur hon skall se på den hon älskar.

Och han vet att hon nu skall komma till honom och be om skydd så snart hon får syn på honom, ty han ser, att hon nu glömt att han finns där, och han sitter och väntar.

Men under tiden tätnar mörkret, och luften blir som fylld af sot och tystnaden blir ännu tystare.

Och ungrästen sitter stilla och väntar till dess hon ser honom och kommer farande som en vingskjuten vildfågel med stora skräckslagna ögon, och knäpper armarna om hans hals och ropar och ber honom hjälpa sig från mörkret.

Och medan han bär henne fram till de andra var det, som om hon sof.

*

Det börjar ljusna och tystnaden blir mindre tyst. Vi sitta och tala och undra öfver det underbara mörkret, som fyllt världen nyss. Vi tala blott halfhögt, ty än ligger den andaktsfulla beklämning öfver oss, som kom, när jorden miste solens ljus. Äfven Eva sitter underligt tyst, hopkrupen på en sten och ser med stilla ögon ut öfver vidderna. Men ungrästen, han sitter bland oss och han har blifvit som en annan och han skrattar och sjunger och den ljusnande fjällnattens skimmer är om honom.

*

Så går sommaren. Dagar komma solglittrande med dagg öfver markerna och dagg öfver prästgårdens blomster då Eva tidigt om morgnarna kommer dit ut. Och dagarna gå bort i rött ljus på senkvällarna, då hon, Eva, den mjuka grå vildfågeln, sitter uppflugen på sin vindskammares fönsterkarm och ser på, hur de blå bärigen ta solen.

Och alla tycka att prästens dotter blir mer och mer som en annan. Hon blir sig olik. Det var som ginge hon alltid på vakt för någon, som ville fånga henne, slå snara om foten på henne.

Ty allt sedan natten på bärget hatade hon ungrästen. Det, att hon bedt honom om hjälp! Det, att han burit henne! Det, att hon kommit till honom! Å, kunde hon ej slita snaran från foten, snaran, som hon fått då!

Å, ungräst, det är ej rätt att snara skygga vildfåglar, som äro som döda af skräck!

*

Det är Eva, där hon går i sina sysslor från morgon till kväll, det är Eva med skygga och jagade ögon, men hårda och onda ögon ock. Men de äro milda och glänsande då hon är med sin sjuka bror, då hon talar med honom och skjuter hans rullstol utåt vägen. Och han, den sjuke brodern, läkaren, han ser att hans fågel är i snara, och att hon lider. Han ser det lätt, ty han har fått som en djupare och finare blick nu af sjukdomen och väntar att hon skall komma och klaga hos honom. Då skall han säga henne, att alla äro bundna och ingen är fri; somliga till anden och andra till kroppen. Han, hennes älskade bror, som kan hjälpa andra att bli friska, men ej hjälpa sig själf. Han är ju lam, och det är hennes små starka händer som skjuta hans stol ut i solsenket och till hans sjuka i stugorna omkring. Och han skall säga henne — — —

*

Svenska gymnaster i Amerika. I New-York existerar sedan tvenne år tillbaka en 22 man stark svensk gymnastikförening, hvars mål är fysisk utbildning enligt Lingska systemet, gemensam vänskap samt uppehållande af kärlek till fosterjorden. Föreningens ypperlige instruktör är löjtnant Theo Åsbrink-Melander.

Från föreningens nyligen hållna första uppvisning, där de kända svenskarne med sina på en gång kraftiga och smidiga gestalter lifligt applåderades, meddela vi här en gruppfoto. Vid uppvisningen närvar bl. a. en japanes M. Nazai, rektor för en högskola

SVENSKA GYMNASTER I AMERIKA. Från svenska gymnastikföreningens i New-York nyligen hållna första offentliga uppvisning.

Namn till de 4 raderna, öfverst från vänster: 1. K. Rahmn, M. Peterson, C. Rahmsen, E. Stocklassa, H. Peterson, G. Moe, W. Lindfelt. 2. E. Lindaur, W. Olson, A. Anderson, B. Holmqvist, N. Gruggel, S. Wester, A. Lundblad, J. Carlson. 3. A. Mellgren, W. Sahlberg, H. Cavling, T. Åsbrink-Melander (instruktör), T. Sjögren, W. Lundblad. 4. C. Witgen, G. Widman, C. Bergman, W. Witzell.

i Tokio och af sitt lands regering utsänd för att studera gymnastik. Vid årets slut anländer han till Sverige för att vistas här ett helt års tid.

Så är det en dag, en högsommardag med lysande sol och hög ren luft. Liarna fara som blixtrar på ängarna. Allt folket är ute — det är bråd tid ty det är slätter. Från prästgården äro de med alla, far självt och Eva och ungprästen och mor och allihop. De ha gjort det gladt och rart åt sig, mor och bror Karl, läkaren, ty Eva har rullat hans stol dit ut i skuggan af den grå ladan där en myrhals' smala tallar stå. Där har mor gjort mateld, och där är svalt och lagom dragigt och myggfritt. Och i grytan kokar potatisen så att det tunga, svarta järnlocket lyfts.

Mor och son sitta tysta och se ut öfver ängen. Där blänker ungprästens lie och hvita skjorta — men i skåret längs bort från hans, i drängen Jonas skår, går Eva och räfsar. Läkaren sitter och småler. Det kommer imma på pincenezglasen — det är väl imma från potatispannan — och han måste ta af och torka dem, och då mötas deras ögon — mor och son — och de le båda, men läkarens ögon äro fulla af tårar.

Och han tänker: Stackars lilla barn, som går därute i solen med sinnet mörkt!

Men nu går prästmor och stökar med middagen. Hon slår ut vattnet från potatispannan och lägger locket på igen. Och hon tar upp stora tidningar och brer ut på marken. Och hon sätter fram tallriker och den stora krukan med fil midt på tidningarna. Och hon steker fläsk i den stora fotpannan öfver elden. Och så viftar hon med sitt förklä dit ned åt ängen. Nu fick de komma!

Mellan myrhalsens smala tallar klinga skratten och glammet. Det är prästgårdsfolket som äter slättermiddag. De sitta omkring tidningarna och äta med god aptit. Och Evas skrat lyser och fladdrar som en fjäril mellan blommorna och ungprästen sitter och lyss som till musik. Hon glappar och pratar med bror Karl, och hans ögon stå vemodiga på henne. Hans egen lilla flaxande vildfågel!

Men då de ätit säger mor: Du Eva, nu går vi med far och de andra och du får stöka iordning efter middan.

Så drogo de alla af, och Eva går tyst och allvarsam med heta blommor på kinderna och lägger undan. Och sedan kommer hon och sätter sig stilla på en sten vid rullstolen. Och bror Karls ögon se mildt och strålände på henne, där hon sitter sysslolös med händerna i knäet och ögonen ut öfver ängarna, där liarna gå. Ögon, som flamma och äro oroliga, oroliga — Och han, läkaren, vet att nu kommer det.

Han far sakt med handen öfver burrhåret hennes. Då är det, som hon böjer sin panna mot hans stolkarm.

Hjälp mig du, mumlar hon — hjälp mig från honom — eller hjälp mig härifrån fjällen och allt — och gråten darrar långt inne i rösten — för jag älskar honom ej — han, ungprästen — jag vill aldrig älska någon — för jag skall vara hos dig alltid, och skjuta din stol ut i solskenet — och till dem som äro sjuka — — —

Och så talar hon vidare om natten på fjället, då hon af skräck kom till honom och hur han då som snärjde hennes fot. Hur hon sedan dess känner snaran, fast hon ju ej visat det. Och att hon vill undan, undan — — ty hon vill ej älska honom — hon vill alltid vara hos — — —

Läkaren sitter och stryker hennes hår. Då hon blir tyst börjar han att tala och hon lyssnar, med pannan fortfarande sänkt mot hans stolkarm. Han talar om för henne att hon är en liten dum vildfågel, som ej vill låta sig fånga. Och han säger, att han, ungprästen, är en god och fin människa, som ej skulle stäcka sin fågels vingar, och att han nog skulle göra hennes bo varmt och vackert, och att hon kanske aldrig skulle tänka på att lämna — — —

Men det är då hon flyger upp och skriker, medan hennes ögon mörkna och bli underligt skygga.

— Nej — nej — hör du ej, — jag vill inte — jag skall vara hos dig — alltid — — —

Den lilla foten i den gula kängskon stampar gång på gång i den mjuka, myrigna marken; och vreden lyser i hennes blick.

Och läkaren sitter och ser på henne medan blodet långsamt spränges upp i hans panna och det tar för andedräkten. Och han tänker att han aldrig varit så nära att säga henne allt — det, att hon ej var hans syster och att han älskar henne. Att hon var ett litet fattigt barn, som de gett ett hem där i prästgården. Att han älskat henne, älskat henne för högt för att vilja binda henne vid sig, den lifssjuke. Hur han kämpat med öfvermänsklig kraft ibland med sig själf för att hindra orden, som velat fram. Hur han med förtviflans kraft hållit emot, då han sett hennes blinda hengifvenhet för honom, som han vetat skulle slå ut i stark vildfågelskärlek — om hon vetat det. Men det fick ej ske — det fick ej ske, det som hans hjärta ropade efter. Det fick ej ske — nej —

Så kommer gråten och hon kryper ihop mot hans stolkarm igen. Och hon blir så småningom lugn. Men läkarens ögon se förbi det nedböjda burrhufvudet ut öfver den släta myren och bort emot synranden, där ett tungt moln står öfver fjällen. Och i hans blick är det något som har dött.

*

Vildfågelsvingar slå sig själfva blodiga, och vildfågelsglansen i ögonen går bort.

*

Hon, Eva, går på en huvudstadsgata i modern dräkt. Hon är elegant och trött och likgiltig, och hon går som en, som det gör detsamma hvar hon är, och det är en slöja öfver hennes ögon.

Hon ler litet trött då jag ber henne tala om sig.

— Jag är gift, säger hon och hennes leende stelnar som i smärta.

— Ungprästen? — Nej? —

Hon orkar liksom ej säga det, men hennes rörelse med handen säger mycket.

— Hvar är läkaren?

— Han är död, säger hon och slöjan rycks från hennes ögon och en flammande vrede lågar ut, i allt som mot ödet.

Så nickar hon trött och med likgiltiga ögon och glider ut bland människorna.

Vildfågel, vildfågel, hvad dina vingar blefvo, stäckta! Arma vildfågel, som flög vilse!

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

K. E. JUNGBERG.

Stationsinspektör Karl Edvard Jungberg i Uppsala fyllde den 16 juni 60 år. Stat'onsinspektör i Uppsala 95. Ombud för Uppsala—Lenna järnväg, suppleant i styrelsen för Uppsala hospital. Led. af stadsfullmäktige 02.

H. W. P. WETTERSTRÖM.

55 år fyllde d 15 juni kapten Henrik Wetterström i Göteborg. Sjökapten 74, befälhafvare 94, skeppsmästare 98, medlem af styr. för Sveriges ångt. assurancesfören. sedan 99, verkst. dir. i Göteborgs Afionsblads A.-B. sedan 02. Led. af stadsfullm., hamnstyr. och sjömanshusdir.

FÖRLOFNING INOM SVERIGES KONUNGAHUS.

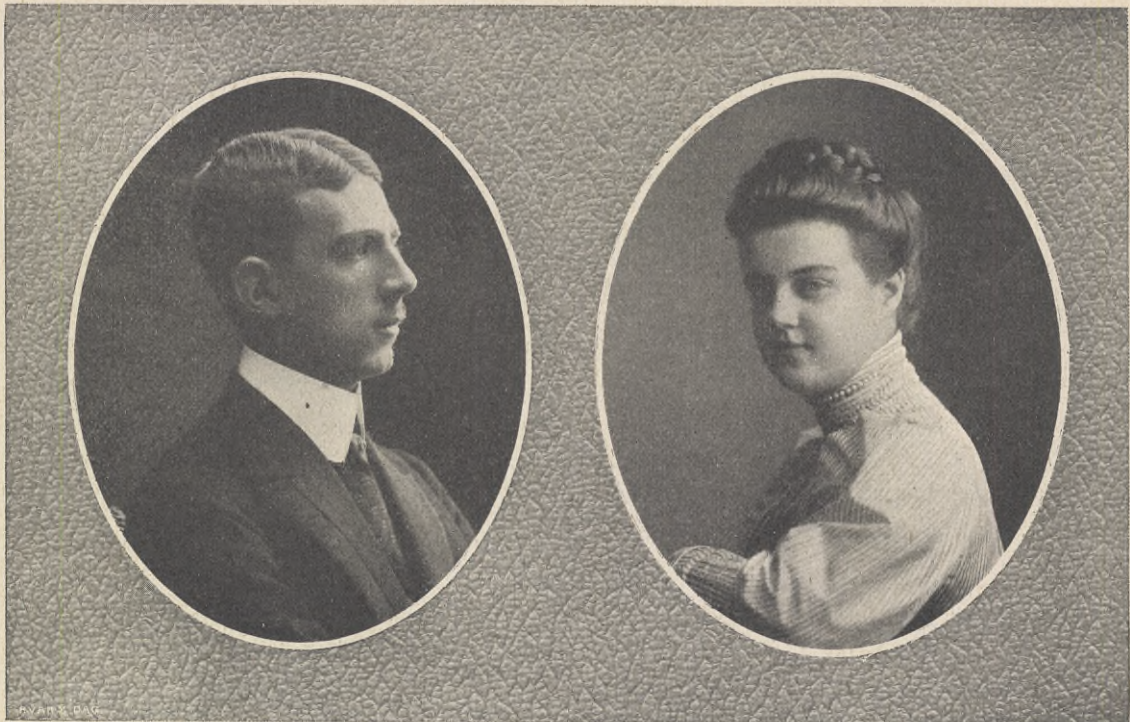

Foto. L. Larsson, Stockholm.

PRINS WILHELM
Hertig af Södermanland, född 1884.

Efter porträtt

MARIA PAVLOVNA
Storfurstinna af Ryssland, född 1890.

Efter fotografi.

STOCKHOLMS NU ÖFVERLÄMNADE BRÖLLOPSGÅFVA TILL HERTIGPARET AF SKÅNE.

Kitché - Bengt Silfverparre.

Foto. Holm, Jönköping.
ENVOYEN HAMMARSKJÖLD, svensk delegerad.

Lördagen den 15 juni sammanträdde i Haag 225 delegerade från icke mindre än 46 stater till den andra stora internationella fredskongressen — 8 år efter den första.

Stora förväntningar sattes från många håll till den på ryske tsarens initiativ tillkomna kongressen af 1899, medan från andra åter förutspåddes densamma ett grundligt fiasko. Men ingen som trodde på en af dessa ytterligheter skulle få rätt.

Ett allvarligt och betydande arbete nedlades nämligen på öfverenskommelser rörande krigens humanisering och ett fredligt biläggande af tvister nationerna emellan (upprättandet af permanenta internationella skil-

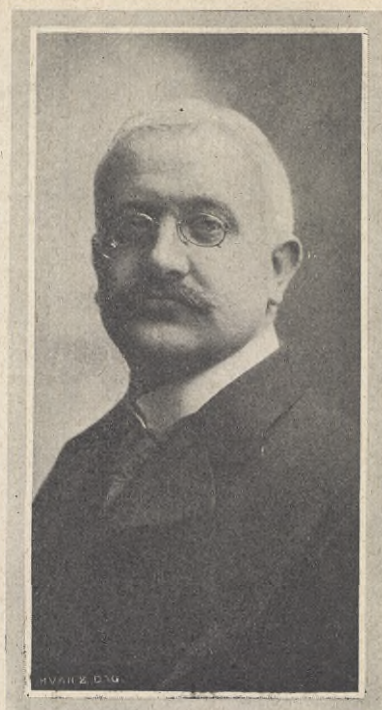

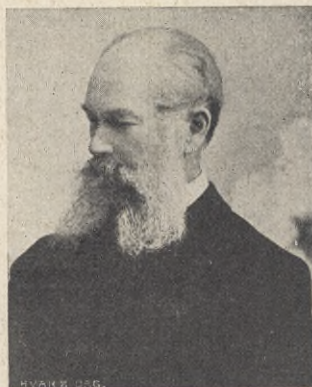
Foto. Flodin, Stockholm.
F. D. JUSTITIERÅDET HELLNER, svensk delegerad.

jedomstolen i Haag), men någon allmän afrustning gick ej att genomdriva.

Årets fredskonferens har att bygga vidare på den 1899 lagda grunden. Särskildt Ryssland — så har ödet ironiskt fogat det — kan nu lämna många värdefulla upplysningar rörande omänskligheten äfven i den moderna krigföringen och på basis af en dyrköpt erfarenhet föreslå botemedel däremot. Sjökriget och hvad därmed sammanhänger skall synnerligen ingående behandlas.

Däremot skola nu ej diskuteras frågor rörande staters inbördes och allmänna politiska förhållanden, trakta-ter o. dyl.

Till kongressen, som väntas komma att pågå ett par månader, har Sverige skickat dugande representanter.

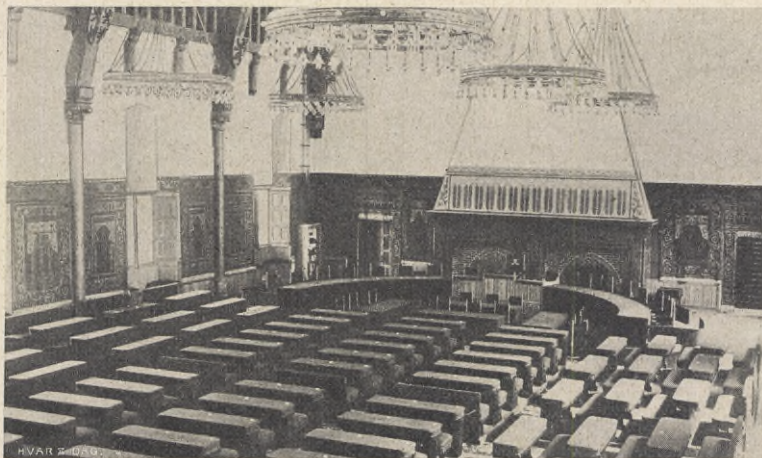
A. J. NEIDOV, RYSSLANDS OMBUD, vald till konferensens president.

De äro: f. d. justitierådet J. Hellner, de militära sakkunniga öfverste D. Hedengren och kommandörkapten Gustaf af Klint, sekr. vid beskickningen, frih. C. C:son Bonde och envoyén K. H. L. Hammarskjöld i Köpenhamn.

Konferensen öppnades som nämndt den 15 juni, då holländske utrikesministern van Goudriaan i drottningens af Holland namn hälsade makternas representanter välkomna.

Vid de denna dag företagna valen af ämbetsmän utsågs till president ryske ambassadören i Paris A. J. Nelidov.

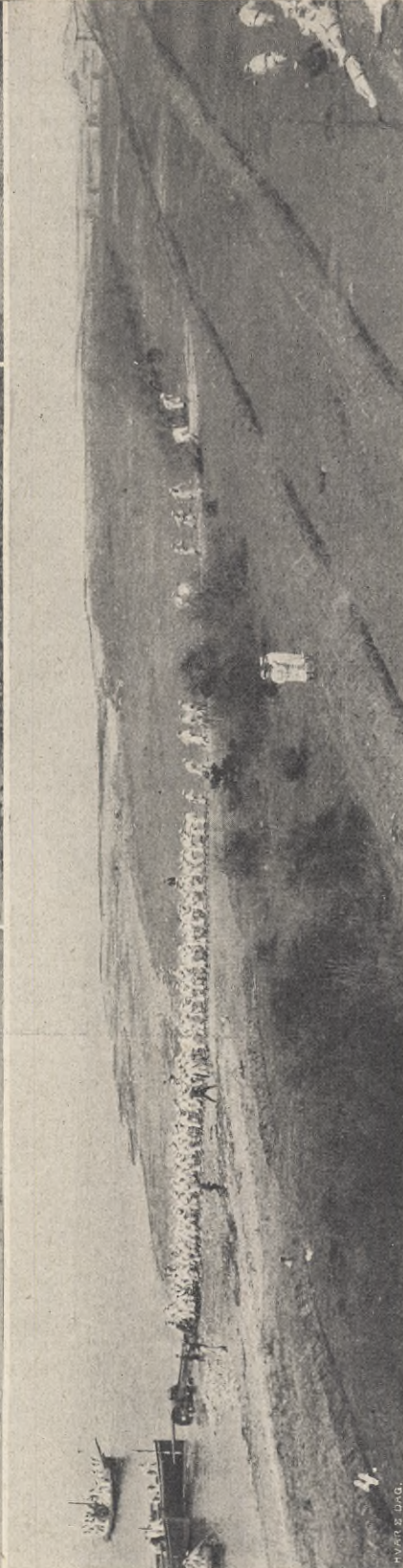
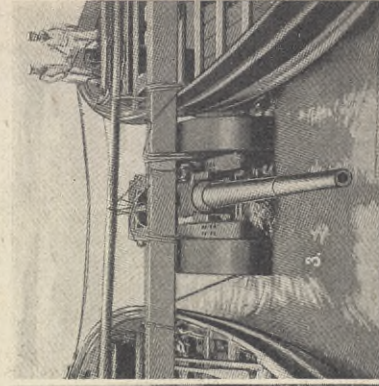
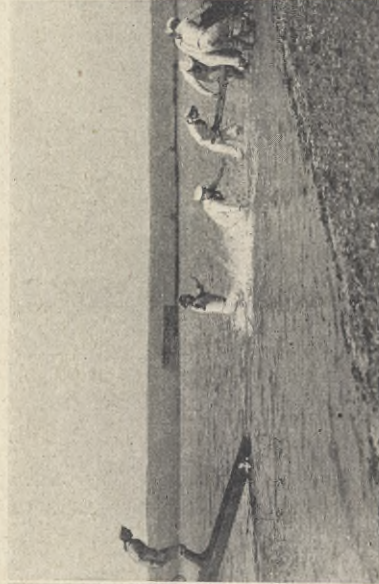
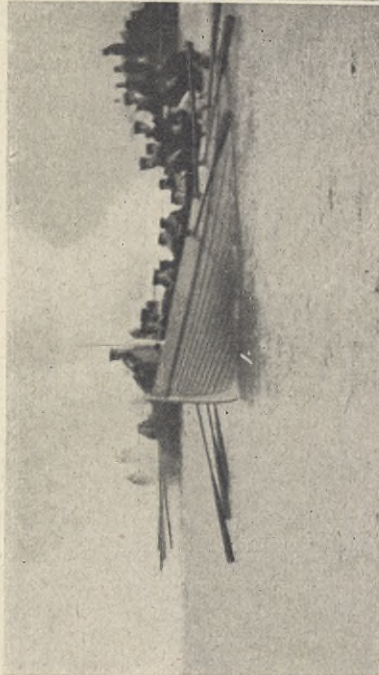
Bland de mera bemärkta kongressdeltagarna äro ryssen prof. Martens, tysken baron v. Biberstein o. engelsmännen sir Edward Fry och lord Reay.

»RIDDERZAAL» (RIDDARHUSET), där de delegerade vid konferensen mottogos och ha sina sammanträden.

EN MÄRKLIG FLOTTMANÖVER I ENGLAND.

Efter fotograf.

ANFALLET.

1. LANDSTIGNINGEN UNDER SKYDD AF FLOTTANS KANONER. — 2. EN MINDRE KANON LANDSÄTTES. — 3 och 4. LANDSÄTTANDET AF 4,7 TUMS KANONEN.

Bland de många skådespel, som bjödos medlemmarne i den nyligen afhållna brittiska kolonialkonferensen, förekom äfven en flottmanöver med landstigningsöfning hvilken torde ha sitt stora intresse äfven för oss svenskar. Af helt naturliga skäl ha landstigningar eller kanske rättare afvärfandet af sådana alltid varit föremål för de engelska militärernas speciella omtanke och torde väl knappast någonstädes ha öfvats så ofta och så noggrant som hos dem. Visserligen deltog i den ifrågavarande manövern af planscherne att döma endast trupper tillhörande flottan, men man kan dock å bilderna i stora drag

följa egenheterna i en sådan operation ända från de spännande ögonblick, då de första afdelningarne under skydd af flottans kanoner styra mot land, tills dess de vunnit så mycket terräng, att tyngre pjäser kunna debarkeras.

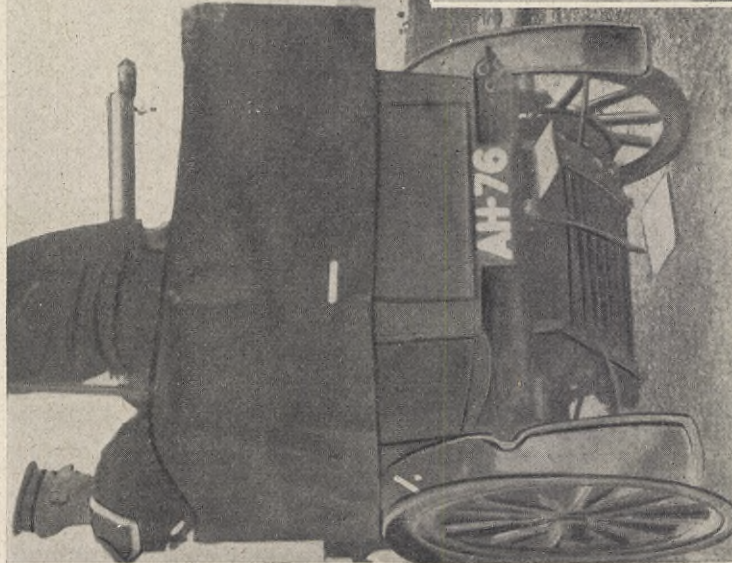
Af särskildt intresse äro de bilder, som visa landsättandet af en 4,7 tums (ung. 15 cm.) positionskanon, hur den först uppgillrad mellan tvänne båtar föres till kusten och sedan släpas i land med handkraft. Vårda att observeras äro de oerhördt breda hjulen, som formligen skola hindra den sjunka ned för djupt i sanden.

Kildes: Kem. A.-B. *Empf. Stifterparrs Sölm-Oly.*

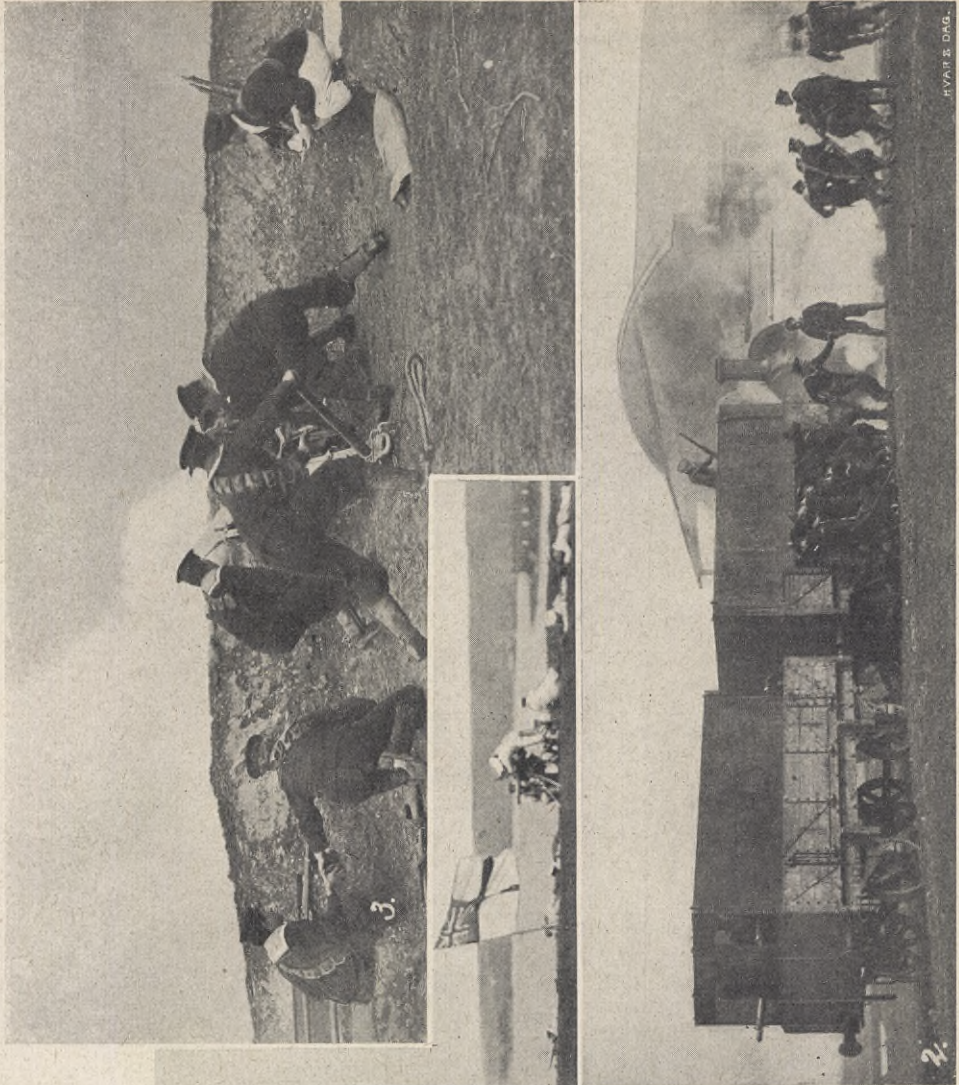

Bilderna från försvaret gifva en föreställning om de medel, man i England ämnar använda för att hastigt kunna koncentrera trupper på en hotad del af kusten. Vi återfinna en gammal bekant frin boerkriget, det pansrade järnvägståget -- hvilket dock under dessa förhållanden bör kunna visa sig betydligt mera till sin fördel än då -- vid sidan af militärteknikens allra senaste uppfinning, automobilkanonen. Denna senare, en lätt kanon monterad på en pansarskyddad automobil, har ännu aldrig blifvit pröfvad i fält, men torde i ett så vägrikt land som England kunna göra goda tjänster. Hvilken utgång striden fick förmåter ej historien. Med tanke på hvarest och under hvilka förhållande

den försiggick, kan man dock med rätt stor säkerhet påstå, att befälhavaren för landstigningskåren fann sig stå inför en lösbar uppgift och att han förmodligen med jämmod såg sina trupper lida ett fruktansvärdt nederlag.

1. MAXIMS AUTOMOBILKANON. — 2. EN AFDELNING TILLHÖRANDE FÖRSVARSARMÉN ANLÄNDER I ETT PANSRAT JÄRNVÄGSTÅG (OBSERVERA SÄTTET ATT STIGA UR DETSAMMA). — 3. ELDGIFNING.

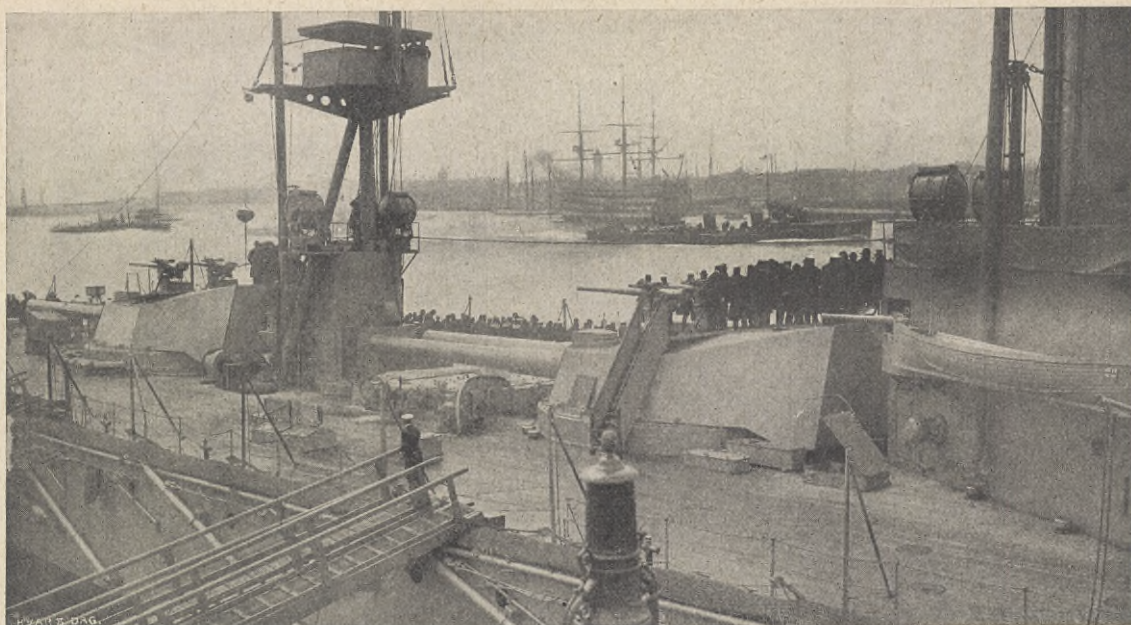
Efter fotografier

FÖRSVARET.

Kivsk : Km. A.-B. Brigt. Siffrersare Sölm—Gly

HVAR 8 DAG.

Efter fotografi.

TORPEDANFALL SEDT FRÅN DREADNOUGHTS DÄCK.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stilm—Obj.

SVENSKA POLISMÄN I LONDON.

Sexton svenska polismän ha i dagarna varit på besök i London i och för studier i sitt yrke. Färdens ledare voro mr Donald Kidd — som lärt polismännen engelska — och poliskommisarien Engnell, hvars närmaste man var öfverkonstapel J. F. Schön. Vidare medföljde å egen bekostnad doktor Arvid Karlman vid Sabbats-

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

STOCKHOLMSPOLISER I LONDON.

Ledarne: Poliskommisarie Engnell (1), mr Donald Kidd (2).
Nr 3 är öfverkonstapel Schön, Kungsholmen.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre

NY FRANSK TORPEDBÅT. Den har skänkts till franska staten af en enskild person, greve de Recopé. Antagligen den minsta torpedbåt som finns. Den företog särdeles lyckade prof på Seinen för några dagar sedan.

bergs sjukhus för att speciellt studera Londonpolisens upptagningsanstalter för sjuka, drunknade och drunkna etc.

Svenskarne ha synnerligt väl mottagits af Londons "bobbies", som visat dem allt tillmötesgående. Engelska prässen omtalade dem i mycket sympatiska ordalag och berömde deras ståtliga figurer etc.

De nu hemkomna resenärerna anse att färdens varit mycket lärorik för dem, hvilket förvisso är att hoppas.

Kfver fotograf.

Klische: Bengt Sjöqvistparre.

DOM MIGUEL AF BRAGANZA, tronpretendent i Portugal.

I Portugal pågår nu en stark antidynastisk rörelse, väckt till lif genom en oklok "statskupp" af kung Carlos. Prins Miguel af Braganza, nu bosatt i Österrike, anses vara den, som skall kallas till konung i Portugal, ifall den hotande revolutionen skulle utbryta och fördriva kung Carlos och hans dynasti ur landet. Prins Miguel skall alltid ha stått i intim för-

PORTUGISISKE KRONPRINSEN LUDVIG-PHILIP, kung Carlos äldste son.

bindelse med sina anhängare i Portugal, och särskildt under den i landet nu pågående krisen har han fått många bevis på att kretsen af hans trogne där är i rask och ständig tillväxt.

*

Vinkriget i Frankrike. I södra Frankrike pågår f. n. en vinodlarkris, som ställt franska regeringen inför dess svåraste problem sedan den kom till makten. Vinbönderna vägra betala skatt, och de municipala myndigheterna ha proklamerat arbetssträjk. De upproriskes främste ledare är Marcellin Albert, "söderns frälsare" kallad. Synnerligt allvarligt, är att regeringen ej vågar lita helt på trupperna.

(Forts. å sid. 608).

Kfver fotograf.

Klische: Kem. A.-D. Bengt Sjöqvistparre stilm.—Gby

VINODLARKRISEN I SYDFRANKRIKE. Översta bilden: Automobiler med revolutionära emblem. Från den väldiga demonstrationen i Montpellier den 9 juni. — Nedersta bilden: Vinodlarrörelsens ledare Marcellin Albert hyllas vid demonstrationen i Montpellier. Vid massmötet i Montpellier hyllades på allt upptänkligt sätt den afgudade folkhjälten af den fanatiskt upphetsade och hänförda massan.

C. C. ENGSTRÖM.

Kommandören i kungl. Flottans reserv. Carl Christian Engström i Stockholm fyllde den 19 juni 80 år. Sekundlöjtn. v. Fl. 48, adjut. hos konungen 75, komm.-kapt. af 1sta kl. 77, chef för Art.-dep. v.d Flottans stat. i Karlskrona 75—78, kommandör 84. afsked 85, öfveradjutant hos Konungen 85. Kanonkonstruktör.

J. ERICSSON.

Led. af Riksd A. K. ländtbrukaren Johan Ericsson å Wallsta fyllde den 4 juni 55 år. Nämndeman 90—98, ordf. i Arbrå komm.-stämma 95—02, landstingsman 94—97 och från 03. Led. af Riksd A. K. sedan 97. Led. af tillfälliga och särskildt utskott samt af Konstitutionsutskottet. Skolrådsled. Nykterhetsvän.

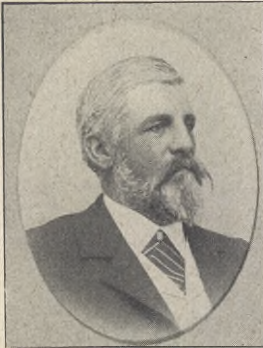
L. H. TINGSTEN.

50 år fyllde den 13 juni krigsministern generalmajor Lars Herman Tingsten, den frivilliga skytteföreningens föregångsman och befrämjare. Hetsidesporträtt med utförlig biografi återfinnes i årg. IV:31.

S. A. FRIES.

Till kyrkoherde i Oscars församlingen i Stockholm har utnämnts doktor Samuel Andreas Fries. Född 67, stud.-ex. 86, fil. kand. 88, teol. lic. 95, teol. dr. 97, komm. i Storkyrkoförsamlingen 98, uppförd på 3dje försägrsrummet till e. o. professuren i exegetik i Uppsala 99.

L. G. von HEINE LILLIENBERG.

Kapten Lars Georg v. Heine Lillienberg i Strängnäs fyllde d. 19 juni 70 år. Stud.-ex. 55, officer vid Södermanlands regte 57, afsked som kapten 81. Led. af Riksd. A. K. 88—90. Inneh. af Lillienäs fideikommiss sedan 75. Mångårig led. af Södermanlands läns landsting m. m.

O. G. W. SÖDERLUND.

Kronofogden v. häradshöfding Olof Gustaf Wilhelm Söderlund i Karlshamn fyllde den 6 juni 55 år. Stud.-ex. 72, hofrättsex. 76, v. häradshöfding 80, länsnot. i Blekinge län s. å., kronofogde i Blekinge läns vestra fögderi 86. Ordf. i styr. för sparbanken i Karlshamn.

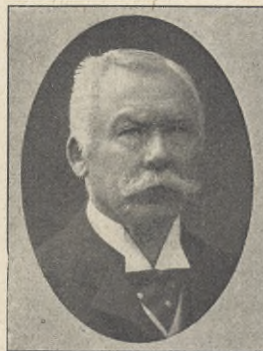
M. T. ULANDER.

Provinsialläkaren med. lic. Martin Ulander i Östhammar fyllde den 9 juni 50 år. Stud.-ex. 76, med. lic. 87, ex. provinsialläkare i stora Tuna 89, bataljonsläkare vid Dalregementet 91, provinsialläkare i Tierp 98 och i Östhammar sedan 01.

C. O. EKSTRÖM.

Öfveringenjör Carl Olof Ekström å Domnarvet fyllde den 3 juni 50 år. Ex. från Falu Bergsskola 81. Studieresor i Tyskland 84—96. Elev vid Domnarvets järnverk 83, Valsverksingenjör därstädes 89. Manufakturingenjör därstädes 90—94. Öfveringenjör vid Domnarvets järnverk från 94.

J. WEIDIG.

70 år fyllde den 15 dennes Julius Weidig, innehafvare af firman Silvander och Weidig i Göteborg. Bekant kännare af äldre violiner samt bemärkt landskapsmålare.

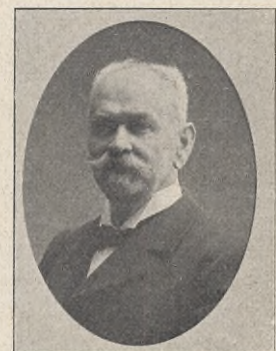
N. W. JOHANSON.

65 år fyllde den 20 juni fabriklär N. W. Johanson i Köping. Mångårig led. af stadens drätselkammar och stadsfullmäktige, ordf. i stadens fabriks- & handverksförening.

J. O. DRAKE.

Borgmästare Johan Otto Drake i Sundsvall fyllde den 19 juni 60 år. Stud.-ex. 65 hofrättsex. 68, rådmän i Sundsvall 77, borgmästare 95. Landstingsman sedan 95, v. ordf. i Lasarettstyrelsen sedan 94, skolrådsled. 82—07 m. m.

O. STRINDBERG.

En inom Stockholms Sjöfarts- och Handelsvärd mycket bekant person, ångbåtskommissarie Oscar Strindberg, innehafvare af firman C. O. Strindberg & Co. i Stockholm, fyllde den 9 juni 60 år. Mångårig medlem af ångbåtsbefälhåfvaresällskapet och hedersledamot af sjömannaföreningen.

PORTRÄTTGALLERI

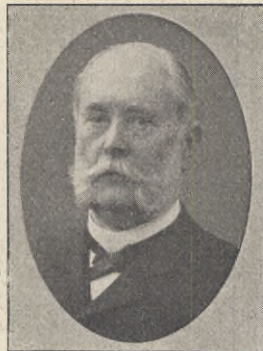
J. W. WRANGEL von
BREHMER. †

Öfverstek-junk. frih. Johan Wolmar Wrangel von Brehmer afled å Hyby i Malmöhus län den 5 juni. F. 36, stud.-ex. 54 sed. 72 inneh. af fidekommisset Hyby 65—71 kammarh. nos drottm ngen, öfverstek-herre 89, led. af Riksd. F. K. s. å. Beklädde i sin hemort ett flertal förtr.-poster.

C. G. af SCHMIDT. †

Den 7 juni afled i Stockholm i godsägaren friherre Carl Georg af Schmidt. Förvaltade på 70-talet Bogesund i Östra Ryds socken och ägde på 80-talet Wasagodset Görvälle vid Mälaren. På sin tid framstående jordbrukare.

J. M. BRATT. †

Delägaren i firman J. W. Bratt i Göteborg, handlanden Jonas Maurits Bratt afled därstädes den 14 juni 67 år gammal. Utpensioneringsdirektör i Göteborgs Fattigvårdsstyrelse 76—01.

G. A. LUNDBLAD. †

F. järnhandlaren Gustaf Adolf Lundblad i Arboga afled den 11 juni, 48 år gammal. Flerårig led. af stadsfullmäktige, kassaförvaltare i fattigvårdsstyrelsen, hufvudman och styrelseled. i Arboga sparbank. Mångårig kassaförvaltare i Arboga sjukhjälpförening.

A. HOLMQVIST. †

En af de gamla veteranerna från dansk-tyska kriget 1848, i. d. distinktionskorpralen Anders Holmqvist afled i Löberöd den 4 juni, 89 år gammal. Verksam skyttevän.

R. ÖBERG. †

Polisdomaren i Göteborg v. häradshöfding Rudolf Öberg afled därstädes den 15 juni 61 år gammal. Sedan 84 polisdomare i Göteborg. Ombudsman vid Göteborgs Köpmansbank och Skånebanken, sedan 97 syssloman vid Holtermanska sjukhuset.

TVÄNNE NYAFTÄCKTA MINNESVÅRDAR.

En minnesvård restes den 6 juni vid Lodstöparbo, en fjärdedels mil väster om staden Säter i Dalarne, öfver den från Gustaf Vasas historia frejdade *Barbro Stigsdotter*. Vården aftäcktes högtidligen den 16 dennes i närvaro af landshöfding Holmqvist, militär etc.

Lodstöparbo var Barbro Stigsdotters födelseort. Platsen, hvarifrån man har en härlig utsikt, torde hädanefter komma att blifva talrikt besökt af dalaturister.

* * *

Den 13 juni aftäcktes å Nya kyrkogården i Stockholm ett grafmonument öfver den för hufvudstadens folkskolor så nitälskande *Carl Jonas Meijerberg*. Vården har rests af Stockholms folkskollärarekår.

Foto, Alma Dahlquist. Säter.
EN MINNESVÅRD ÖFVER BARBRO STIGSDOTTER.

H. & D. STHELMSFOTO. O. Hallén.
C. J. MEIJERBERGS GRAFMONUMENT.

(Forts. fr. sid. 605.)

I deputeradekammaren anses allmänt krisen bero på en oförnuftig öfverproduktion inom vinindustrien, hvilken ruinerat vinodlarebefolkningen, och som beror på de äkta vinernas konkurrens med de konstgjorda. I de af vinodlarna uppställda fordringarna begäras lagar mot tillverkningen af sistnämnda viner samt höjd sockerskatt.

Allvarliga oroligheter förekomma dagligen, och på flera möten ha resolutionsförslag antagits om att man skall marschera till Paris, ifall fordringarne ej beviljas. Huruvida rörelsen i själva verket är så stark som den ger sig sken af och regeringen så svag som man tror — det återstår att se.

*

En "humoristernas utställning" pågår f. n. i Paris och räknar som deltagare en hel del framstående karrikatyrtecknare. Vår bild återger flera af dessa: Al-

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Stålvareparre.

FRÅN »HUMORISTERNAS UTSTÄLLNING» I PARIS.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Stålvareparre.

ELEKTRISKA HANSON CABS AF OFVANSTÄENDE TYP HA NYLIGEN BÖRJAT TRAFIKERA NEW-YORKS GATOR.

bert Guillaume (1), Caran d'Ache (2), Métivet (3), Léandre (4). Särskild uppmärksamhet ha Caran d'Aches leksaksbilder väckt — karrikatyrleksaker skulle man kunna kalla dem. "Les bonhommes de bois" af Caran d'Ache anses öfverträffliga i sin kvicka efterhärmaningskonst och originella burleskhet — och detta fastän de äro tillkomna med synnerligen enkla hjälpmedel. Bland de bästa räknas "le Cosaque", "le Gentilhomme Louis XIV" och den öfverdådigt roliga serien "la Parade".

VIII ÅRG. 38: E HÄFTET
INNEHÅLLER:

Rudolf Hennings. — "Eva" af Frida Åslund. — Gustaf Fredriksons afsked från Dramatiska teatern. — Maria Ölander — Danska skolgossar besöka Sverige. — Svenska bilder. — Musik och kultur fästen i Helsingfors den 9 juni. — Svenska gymnaster i Amerika — Stockholmares bröllopsgåfva till hertigparet af Skåne. — Prins Vilhelms förlofning. — Andra internationella fredskongressen i Haag. Engelska flottmanövrer. — Ny fransk to pedbåt. — Svenska polismän i London. — Brokigt utomlandsnytt. — Veckans porträttgalleri. — Tvänne minnesvårdar

P. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI.
GÖTEBORG. 1907.